

Parlamentul
Republicii Moldova

LV nr. 219/02-138

05.11.2021

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Biroul Permanent al Parlamentului Republicii Moldova

În conformitate cu art. 73 din Constituția Republicii Moldova și art. 47 din Regulamentul Parlamentului se înaintează cu titlu de inițiativă legislativă proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.1056/2000 pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal.

Anexă:

1. Proiectul de lege;
2. Nota informativă;

Digitally signed by Qatrawi Ersilia
Date: 2021.11.08 10:14:12 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Lazarencu Sergiu
Date: 2021.11.09 09:25:00 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Bandalac Efimia
Date: 2021.11.11 09:03:53 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

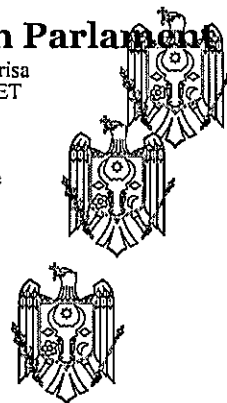

Deputați în Parlament

Digitally signed by Voloh Larisa
Date: 2021.11.08 10:12:21 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Cătănoi Artemie
Date: 2021.11.09 11:05:01 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Digitally signed by Frunze Petru
Date: 2021.11.11 18:22:43 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr. <u>351</u>	
" <u>15</u> " <u>11</u> <u>2021</u>	
Ora _____	

1	Frunze Petru	Validă	11.11.2021 18:22:59
2	Bandalac Efimia	Validă	11.11.2021 09:04:20
3	CANAȚUI OLEG	Validă	09.11.2021 16:12:33
4	Cătănoi Artemie	Validă	09.11.2021 11:05:13
5	Lazarencu Sergiu	Validă	09.11.2021 09:25:20
6	Qatrawi Ersilia	Validă	08.11.2021 10:14:44
7	Voloh Larisa	Validă	08.11.2021 10:12:49

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr.1056/2000
pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică :

Art. I. - Legea nr.1056/2000 pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2000, nr.127-129, art.886) cu modificările și completările următoare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2) anul "2022" se substituie cu "2025";
2. La articolul 4 alineatul (3) litera c) anul "2012" se substituie cu "2025";
3. La articolul 4 alineatul (3) litera d), după cuvântul "estimate" se introduce textul: "în mod masiv", iar anul "2017" se substituie cu "2025";
4. La articolul 4 alineatul (4) la final se suplinește cu textul: ", iar creșterea anuală a impozitului funciar nu va depăși cuantumul de 100% din cotele minime stabilite în anexa 1";
5. La articolul 4 alineatul (5) liniuța a doua cuvintele "de inventariere" se exclud;
6. În titlul anexei nr. 1 cuvântul "maxime" se substituie cu cuvântul "minime";
7. În anexa nr. 1 pct. 2 lit. a¹) cuvântul "domiciliu" se substituie cu cuvântul "casă";
8. În anexa nr. 2 pct. 1 prima liniuță numărul "0,1" se substituie cu textul "0,05-0,4";
9. În anexa nr. 2 pct. 1 a doua liniuță numărul "0,1" se substituie cu textul "0,05-0,4";

Art. II. - (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 01 ianuarie 2022.

(2) Guvernul va întreprinde măsurile necesare în vederea punerii în aplicare a prezentei legi odată cu intrarea în vigoare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Nota informativă

la proiectul legii pentru modificarea și completarea Legii nr.1056/2000 pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal

1. Denumirea autorului proiectului

Un grup de deputați fracțiunea „Partidul Acțiune și Solidaritate”.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

Prezentul proiect de lege derivă din obligațiile pe plan național și internațional a Republicii Moldova, ținând în același timp revenirea în câmpul prevederilor constituționale, pe domeniul fiscal local și asigurării principiului echității fiscale între contribuabili.

Sistemul fiscal reprezintă un sistem complex alcătuit dintr-o diversitate de elemente (materie impozabilă, cote, subiecți fiscali), între care se manifestă relații care apar ca urmare a proiectării, legiferării, așezării și perceperii impozitelor. Toate elementele sistemului fiscal sunt reglementate juridic, asigurând preluarea reglementată a unor părți din PIB de către stat, în procesul redistribuirii și consumului. Fiecare stat are propriul sistem fiscal, fiind în strânsă legătură cu gradul de dezvoltare social-economică. Sistemul fiscal este chemat să stimuleze munca, să încurajeze economisirea și să favorizeze eforturile de investiții. În componența sistemului fiscal intră atât impozitele directe, cât și cele indirecte prelevate de la persoanele fizice și juridice. În cadrul acestora, impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată și accizele ocupă poziții dominante, constituind pilonii sistemului fiscal național. Iar pentru satisfacerea nevoilor de finanțare în continuă creștere, se prevede a se urmări și alte elemente ale materiei impozabile în vederea impunerii.

Politica în domeniul fiscalității este esențială pentru stat, întrucât, dacă nu ar avea venituri, guvernele nu ar putea să-și pună în aplicare politicile în anumite domenii, astfel, modalitatea de a acoperi nevoile publice depinde foarte mult de impozite, implicit de componenta fiscală.

Finanțele publice locale fac parte integrantă din sistemul finanțelor publice și includ bugetele unităților administrativ-teritoriale de nivelul I și nivelul II, care reprezintă totalitatea veniturilor și cheltuielilor pentru exercitarea funcțiilor ce sunt în competența acestora.

Politica Guvernului în domeniul raporturilor interbugetare trebuie să fie bazată pe principiile constituționale, prevederile legilor privind administrația publică locală și privind finanțele publice locale, pornind de la baza economico-financiară a teritoriilor, competențele și responsabilitățile autorităților publice centrale și locale în toate domeniile de activitate.

În conformitate cu prevederile cadrului legislativ în vigoare, toate unitățile administrativ-teritoriale dispun de autonomie financiară și, respectiv, urmează să-și elaboreze și să aprobe bugetele anuale proprii în limita resurselor financiare disponibile, care urmează să fie centrate pe veniturile proprii ale APL.

Astfel delimitarea competențelor în domeniul veniturilor bugetare trebuie să fie orientată spre asigurarea unei responsabilități solidare a autorităților administrației publice centrale și celor locale pentru realizarea părții de venituri a bugetului consolidat;

Extinderea competenței consiliilor locale în implementarea și utilizarea taxelor locale, a cuantumului diferențiat a acestora, rămâne a fi un deziderat nerealizat. Competențele în domeniul cheltuielilor bugetare urmau să fie delimitate în baza consolidării responsabilităților pentru serviciile publice, care urmau să fie oferite de către autoritățile locale în cadrul unei responsabilități financiare clar stabilite.

Este important de menționat faptul că absolut toate documentele de planificare strategică și reformele sistemului fiscal, declarativ, au urmărit și urmăresc în continuare obiectivul de descentralizare financiară și întărirea capacităților fiscale a APL.

Impozitul pe proprietate este unul din cel mai important impozit local din țările în curs de dezvoltare. În cazul orașelor mari, din această sursă de venituri sunt finanțate aproximativ o treime din toate cheltuielile realizate de administrația publică respectivă. Veniturile din impozitul pe proprietate se referă la impozitele pe clădiri, terenuri și în mod normal pe autovehicule, prelevate de la persoanele fizice și juridice. Pe lângă importanța pur fiscală a impozitului pe proprietate, acesta oferă imagine generală cu privire la economia locală. Valoarea asociată bazei de impozitare reflectă vigoarea sau slăbiciunea economiei pe plan local.

Ratificarea Cartei Europene a reprezentat un pas important spre garantarea unei autonomii bugetare eficiente, reale pentru comunitățile din republică, adoptându-se cu această ocazie și o serie de reguli de bună practică cu impact pozitiv important asupra finanțelor publice locale. Republica Moldova și-a asumat prin acest document o anumită stabilitate a principalelor mecanisme de autoadministrare locală, inclusiv de natură financiară, prin stipularea lor în Constituție și în legi organice. Astfel, în perioada ce s-a scurs de la ratificarea Cartei Europene, au fost adoptate legi care definesc sistemul de venituri locale și sistemul de transferuri; a fost creat un spațiu rezonabil de autonomie alocativă la nivel subnațional, în care fiecare dintre cele două niveluri are, teoretic, resursele necesare și posibilitatea de a decide asupra utilizării lor; a fost instituit un mecanism de asigurare a coeziunii teritoriale, prin transferurile de la bugetul central, care în principiu, trebuie să asigure un anumit grad de echilibrare a resurselor disponibile pe cap de locuitor între unitățile administrativ-teritoriale de același nivel.

Pe parcursul ultimilor ani s-a constatat însă că transpunerea în practică a normelor cuprinse în Carta Europeană s-a dovedit a fi un proces deloc simplu. Tradiția administrativă înrădăcinată nu corespunde spiritului noilor practici europene. Pe de altă parte schimbările instituționale au survenit ori prea rapid pentru ca practica să prindă rădăcini, ori dimpotrivă, nu au mers suficient de ritmic și departe. S-au perpetuat astfel o serie de neajunsuri în sistemul de finanțare locală care în momentul de față afectează serios autonomia locală.

UAT din Republica Moldova dispune de o bază fiscală insuficientă, economiile locale confruntându-se cu incapacitatea de a genera venituri în cantitatea necesară. Acestea sunt limitate și nu permit responsabilizarea autorităților APL în fața colectivității locale de contribuitori. APL nu dispune de surse proprii de venit importante, și ca urmare nu poate decide și rezolva în mod independent multe dintre problemele apărute. Actualele impozite și taxe locale generează sume mici, care reprezintă un procent redus din bugetele locale – mai puțin de 15% din bugetul local. În plus, autoritățile APL au posibilități limitate de a: (i) modifica nivelurile sau baza taxelor și impozitelor locale prevăzute în Codul

fiscal; (ii) evalua și reevalua periodic proprietatea imobiliară; (iii) stabili facilități fiscale proprii pentru taxele și impozitele locale.

În cadrul celei de-a 36-a sesiuni a Congresului Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei a fost aprobată nota de recomandare nr. 436 (2019), prin care Congresul și exprimat îngrijorarea față de mai multe restanțe a Republicii Moldova la capitolul democrație și autonomie locală, din care merită a fi menționate ca relevante proiectului dat de lege, următoarele:

a. Strategia Națională de Descentralizare și Harta Rutieră pentru implementarea Recomandării 322 (2012), semnate împreună de Congresul Consiliului Europei și Guvernul Republicii Moldova, a fost implementată numai într-o mică măsură, iar nivelul autonomiei locale pare a fi erodat de o tendință către recentralizare; în plus, Recomandările Congresului 179 (2005), 322 (2012) și 411 (2018) nu au fost implementate în întregime;

b. Autonomia financiară a autorităților locale este foarte limitată, iar finanțele lor sunt extrem de sărace, atât ca proporție a propriilor venituri în bugetul local, cât și ca parte a cheltuielilor locale în cadrul cheltuielilor totale din sectorul public. Autoritățile locale depind în mod clar de transferurile și subsidiile de la stat;

c. Sistemul fiscal local este foarte slăbit. Lipsa unei delimitări corespunzătoare a teritoriului municipal față de proprietatea privată sau de stat face imposibilă evaluarea unităților teritoriale în scopul taxării și provoacă o pierdere a potențialelor venituri locale;

d. În multe cazuri, legea atribuie competențe noi autorităților locale, fără să prevadă resurse financiare noi și adecvate;

e. Autoritățile locale nu se bucură de discreție deplină în exercitarea acțiunilor lor privind orice chestiune care nu este nici exclusă din competențele lor, nici atribuită oricărei alte autorități;

În același timp Cabinetul de miniștri la insistența Congresului a solicitat autorităților din Republica Moldova:

a. să revină pe calea descentralizării printr-o implementare deplină și adecvată a tuturor recomandărilor Congresului: 179 (2005), 322 (2012) și 411 (2018), cât și prin trecerea competențelor către nivelul local și accelerarea procesului de realizare a obiectivelor aprobate în Strategia Națională a Descentralizării și alte politici relevante;

b. să aloce fonduri suficiente autorităților locale, potrivit principiului că resursele trebuie să fie pe măsura funcțiilor;

c. să sporească puterea fiscală a autorităților locale prin abilitarea lor de a stabili taxe locale și de a determina rata acestora, și prin clarificarea delimitării teritoriului municipal, în scopul re-evaluării lui în vederea impozitării;

Perioada anilor 1998-2005 a avut o consistență deosebită la nivelul cadrului normativ în parte ce ține de redimensionarea sistemului de evaluare și implicit aplicarea impozitului pe bunurile imobile, în mod unitar, bazat pe valoarea estimată în mod masiv. În acest sens s-a decis excluderea aplicării a 2 impozite separate: i) impozitul funciar (aplicat în baza cotelor stabilite prin Lege); și impozit pe bunurile imobiliare (calculat în baza valorii de inventariere care se determină conform indicilor comasați ai valorii de inventariere)

Începând cu anul 2002 s-a inițiat, cu suportul Băncii Mondiale (BM), implementarea noului sistem de impozitare a bunurilor imobiliare. Deși noul sistem părea a fi mai avansat datorită unei complexități mai mare, experiența Republicii Moldova urmare schimbării cu jumătăți de măsuri a sistemului de

impozitare a bunurilor imobile denotă evoluții nefaste în acest sector. Așteptările urmare aplicării reformelor avansate, necesită a fi corelate cu condițiile din țară și cu capacitățile existente ale autorităților care trebuie să aplice sistemul reformat.

Deși aplicarea integrală a noului sistem de impozitare, care prevede evaluarea primară a bunurilor imobiliare și reevaluarea acestora o dată la 3 ani, trebuia să înceapă din anul 2004, nici până în prezent nu s-a realizat o evaluare primară a bunurilor imobiliare pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Doar 12,5% din proprietăți au fost evaluate în masă. Reevaluarea bunurilor imobiliare nu s-a realizat niciodată.

Moldova fiind o țară agricolă, majoritatea populației trăind în zonele rurale, situația APL, în special a celor mici, este puternic influențată de această realitate, nemaivorbind de aspectele legate de echitatea socială (o parte din cetățeni plătesc impozite în baza noului sistem, alții în condițiile vechi). În mod firesc, aplicarea noului sistem trebuia începută doar după ce s-ar fi realizat evaluarea în masă integrală a bunurilor imobiliare.

Includerea componentei de evaluare a bunurilor imobile în scopul impozitării în noul proiect finanțat de Banca Mondială ar putea fi o soluție pentru această problemă. În același timp din informațiile prezentate de către ASP, în cadrul audierilor parlamentare, referitor la progresul realizării obiectivelor proiectului (PEÎF) relevă o trenare îngrijorătoare, fiind calificată de Banca Mondială ca moderat nesatisfăcătoare. Aceasta pune sub un mare semn de întrebare realizarea în termen a obiectivului final și anume evaluarea masivă a bunurilor imobile în scopul impozitării. În această situație APL nu vor putea aplica noile valori mai devreme de anul 2025.

Anume implementarea fragmentată sau ne-implementarea mai multor etape a noului sistem de evaluare în scopul impozitării a dus la niște rezultate nefaste pentru bugetele locale, care conform estimărilor specialiștilor au înregistrat venituri ratate care ajung la cifra alarmantă de 20 miliarde lei, pentru această perioadă.

În acest sens studiile efectuate de mai mulți experți și reprezentanți ai mediului academic și științific aduc în prim plan regresul constant al ponderii impozitului pe bunurile imobile în cadrul fiscal general. Acest impozit devine unul tot mai neesențial în structura bugetelor Locale în special în localitățile rurale (comune, sate și orașe mici).

Conform informației MF, costul total de administrare a impozitului pe proprietate, nu este ținut separat, deoarece impozitul pe proprietate se administrează de către SFS în comun cu serviciile de colectare a impozitelor și taxelor locale din cadrul primăriilor.

Cu toate acestea, se estimează ca cca 2000 persoane cu salariul mediu lunar de 2500 lei (cu toate impozitele aferente), sunt antrenați în colectarea impozitelor imobiliare, ceea ce constituie un cost anual estimativ de cca 60 mln. lei. Cheltuielile estimative de informare a fiecărui contribuabil cu privire la valorile și impozitele pe proprietatea lor imobiliară va fi de 6,5 mln. lei ((4,5 lei x 1,336,428) + 0,5 mln tiparul notificărilor).

Astfel, costurile totale de administrare în cadrul serviciilor de colectare a impozitelor și taxelor locale în anul 2012 a constituit 66,5 mln lei; cu încasări din impozitele pe proprietate de 154,4 mln lei, ceea ce constituie 43% din impozitul pe proprietate colectat. Acest procent este gradual mai mare pentru localitățile rurale unde evaluarea bunurilor imobile nu s-a efectuat iar cuantumul acestor impozite nu au fost indexate/actualizate din 1997.

Pentru o bună parte de localități rurale cheltuielile de administrare a acestor impozite sunt practic egale sau chiar depășesc încasările. Respectiv pentru localitățile rurale, în condițiile plafonării acestor impozite și neexecutării obligațiilor asumate de către Parlament și Guvern, APL nu doar nu beneficiază din aceste impozite dar și înregistrează cheltuieli care depășesc încasările.

Pentru a putea înțelege mai bine regresul impactului bugetar a acestor impozite, le-am raportat în raport la mai mulți indici de dezvoltare economică, pe care le prezentăm mai jos.

Conform datelor BNS indicele prețurilor de consum în perioada ianuarie 2000 (anul de referință la care a fost aprobat plafoanele maxime ale impozitului funciar valabil până la moment)- ianuarie 2020 a constituit 475,84% (prețurile medii de consum au crescut de circa 4,8 ori). Rata inflației în perioada ianuarie 2000 - ianuarie 2020 a constituit 375,84%.

Exemplu:

Mărfurile și serviciile în valoare de 1,5 lei (sumă echivalentă cuantumului maxim a impozitului funciar aprobat pentru 1 grad/ha) la începutul lunii ianuarie 2000, au valorat 7,1 lei la sfârșitul lunii ianuarie 2020. Pentru valoarea de 110 lei (sumă echivalentă cuantumului maxim a impozitului funciar aprobat pentru 1 ha de teren agricol fără indici cadastrali) la începutul lunii ianuarie 2000, au valorat 523,4 lei la sfârșitul lunii ianuarie 2020.

Valoarea estimativă a mărfurilor și serviciilor în ianuarie 2020 este calculată de BNS, pe baza indicelui general al prețurilor de consum față de ianuarie 2000 (conform structurii coșului mediu de consum al gospodăriilor populației).

Raportat la prețurile și indicii de vânzare a producției agricole pe Producția agricolă, ani și unitatea de măsură, conform datelor BNS, pentru valoarea de 1,5 lei (sumă echivalentă cuantumului maxim a impozitului funciar aprobat pentru 1 grad/ha) la începutul lunii ianuarie 2000, au valorat 4,8 lei la sfârșitul lunii ianuarie 2020. Pentru valoarea de 110 lei (sumă echivalentă cuantumului maxim a impozitului funciar aprobat pentru 1 ha de teren agricol fără indici cadastrali) la începutul lunii ianuarie 2000, au valorat 351,9 lei la sfârșitul lunii ianuarie 2020.

Creșterea salariului mediu pe economie pentru anii de referință: 407.9 lei în anul 2000 și 7943.0 lei în anul 2020.

Ponderea impozitului funciar în structura presiunii fiscale generale a scăzut de la 0,86% în anul 2001 la 0,08%, în anul 2020, în timp ce presiunea fiscală generală pentru această perioadă a înregistrat o creștere de la 24,15% în anul 2001 la 32,6 în 2020, ponderea maximă a presiunii fiscale generale în toată această perioadă a fost de 33,58% în 2007.

Cumulativ cu alte prevederi ale cadrului normativ și aplicare selectivă a valorilor estimate după noul sistem au dus la încălcarea mai multor norme și drepturi de ordin constituțional.

Aplicarea selectivă a valorilor estimate după noul sistem au generat o inechitate fiscală chiar la nivelul proprietarilor din aceeași UAT. Și anume a dus la încălcarea principiului de asigurare de către sistemul legal de impuneri a așezării juste a sarcinilor fiscale (art. 58, alin. (2) din Constituție).

În același timp acțiunile de-a lungul timpului, cu caracter repetitiv, a claselor de guvernare de plafonare a impozitelor și taxelor locale au fost declarate în mod repetat neconstituționale de către înalta Curte (a se vedea: i) *Hotărârea nr. 2 din 28.01.2014 pentru controlul constituționalității unor prevederi fiscale referitoare la taxele locale*; ii) *Hotărârea nr. 27 din 14.09.2021 a sesizării nr. 220a/2020*

pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 257 din 16 decembrie 2020 cu privire la modificarea unor acte normative (prerogativa de a stabili cuantumul taxelor locale))

3. Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene

Proiectul nu conține norme care ar impune necesitatea armonizării legislației naționale cu legislația Uniunii Europene.

4. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Conform art.3 alin. (1) lit. d) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative la elaborarea unui act normativ se respectă principiul oportunității, coerenței, consecutivității, stabilității și predictibilității normei. Principiul previzibilității depinde de conținutul textului normativ, de domeniul la care se referă și de numărul și de calitatea destinatarilor săi.

În proiect se propun modificări ale prevederilor Legii nr.1056/2000 pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, prin eliminarea prevederilor neconstituționale și revenirea la dreptul discreționar al APL de a stabili cuantumul impozitului funciar prin substituirea cuvântului "maxime" cu cuvântul "minime", în titlul anexei 1.

În același timp, pentru a asigura o posibilă majorare în mod moderat, în baza deciziei argumentate a Consiliului local, proiectul oferă un instrument de garantare a previzibilității fiscale locale. În această ordine de idei la pct. 4 al proiectului se propune la articolul 4 alineatul (4) la final se suplinește cu textul: ", iar creșterea anuală a impozitului funciar nu va depăși cuantumul de 100% din cotele minime stabilite în anexa 1";

Totodată, proiectul ajustează prevederile actuale ale Legii nr.1056/2000 pentru punerea în aplicare a Titlului VI din Codul fiscal cu cadrul normativ relevant. În acest sens, art.7-8 din Legea 989/2002 cu privire la activitatea de evaluare dispune că determinarea valorii estimate poate fi efectuată în cadrul evaluării masive și în cadrul evaluării individuale. Evaluarea individuală se realizează la solicitarea beneficiarului și are drept scop determinarea valorii de piață sau a altei valori a unui obiect concret al evaluării. Scopul evaluării masive este determinarea valorii de piață sau a altei valori a unui grup de bunuri imobile cu caracteristici similare, rezultatele fiind valabile pentru perioada de timp dintre două evaluări. Rezultatele evaluării masive se înscriu în Registrul bunurilor imobile, ținut într-o formă unică pe întreg teritoriul țării de către organele cadastrale teritoriale în raza lor de activitate, fiind utilizate în scopul impozitării acestor bunuri. Astfel, modalitățile de evaluare a bunurilor cuprinse în normele legale vor putea fi aplicate *mutatis mutandis* de către autoritățile locale în cadrul comisiilor speciale.

Propunerea de a exclude sintagma „valorii de inventariere” din art.4 alin. (5) din Legea nr.1056/2000 rezultă din necesitatea excluderii rigidității reglementării relației de calculare a impozitului funciar și impozitului pe bunurile imobiliare, precum și adaptării prevederii extinderii competenței care este propusă în acest proiect. Valorile de inventariere presupun existența unei valori estimate a bunului, efectuată de către serviciul cadastral teritorial în raza de activitate a căruia este amplasat acel bun imobil. Argumentele expuse în alineatele anterioare explică și confirmă necesitate excluderii sintagmei nominalizate ca și comisiile de specialitate, formate în cadrul primăriilor, să dispună de instrumente de evaluare

bunurilor imobile amplasate în localitatea respectivă în scopul impozitării acestora.

5. Fundamentarea economico-financiară

Proiectul nu implică costuri financiare suplimentare la bugetul public național. Se preconizează ca în urma implementării normelor menționate vor fi acumulate la buget venituri adiționale în sumă de + mil. lei.

6. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare

Adoptarea și punerea în aplicare a prevederilor proiectului nu impune necesitatea aprobării unor acte normative privind implementarea acestuia.

7. Avizarea și consultarea publică a proiectului

Proiectul de lege urmează a fi supus avizării și consultării publice în conformitate cu prevederile cadrului normativ în vigoare.

8. Constatările expertizei anticorupție

Informația privind rezultatele expertizei anticorupție va fi inclusă în sinteza obiecțiilor și propunerilor/recomandărilor la proiect de lege.

Deputații în Parlament

Digitally signed by Voloh Larisa
Date: 2021.11.15 10:20:55 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

